

T.N.Slaganathan...

வெளியீடு எண் : 334.

(098
73-2

சிவமயம்

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி (குறிப்புரையுடன்)

Acc
No 25333

திருவாவடுதூரை ஆணைம்
1984

ପାତାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା

சிவமயம்

**அதிவீரராம பாண்டியர் அருளிய
திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி**

(குறிப்புரையுடன்)

அன்பளிப்பு :

தஞ்சாவூர்

நடராஜ பிள்ளை உலகநாதன் M.A.B.T

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
இருபத்துமூன்றுவது குருமகாசந்திதாளம்
ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசதேசிக பரமாரிய சுவரமிகள்
அருளாணையின்வண்ணம்
வெளியிடப்பெற்றது.

அன்பளிப்பு :

தஞ்சாவூர்

நடராஜ பிள்ளை உலகநாதன் M.A.B.T

22-ஆவது குருமகாசந்திதாளமாக வீற்றிருந்தநாளிய
ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகள்
முதலாவது ஆண்டுக் குருபூஜையிழா மலர்
ருத்ரோத்காரி — பங்காமி தென்வாணம்

விலை ரூ. 1-00

ஸ்ரீ நமசிவாயலுர் த்தி அச்சகம்
— திருவாவடுதூரை —

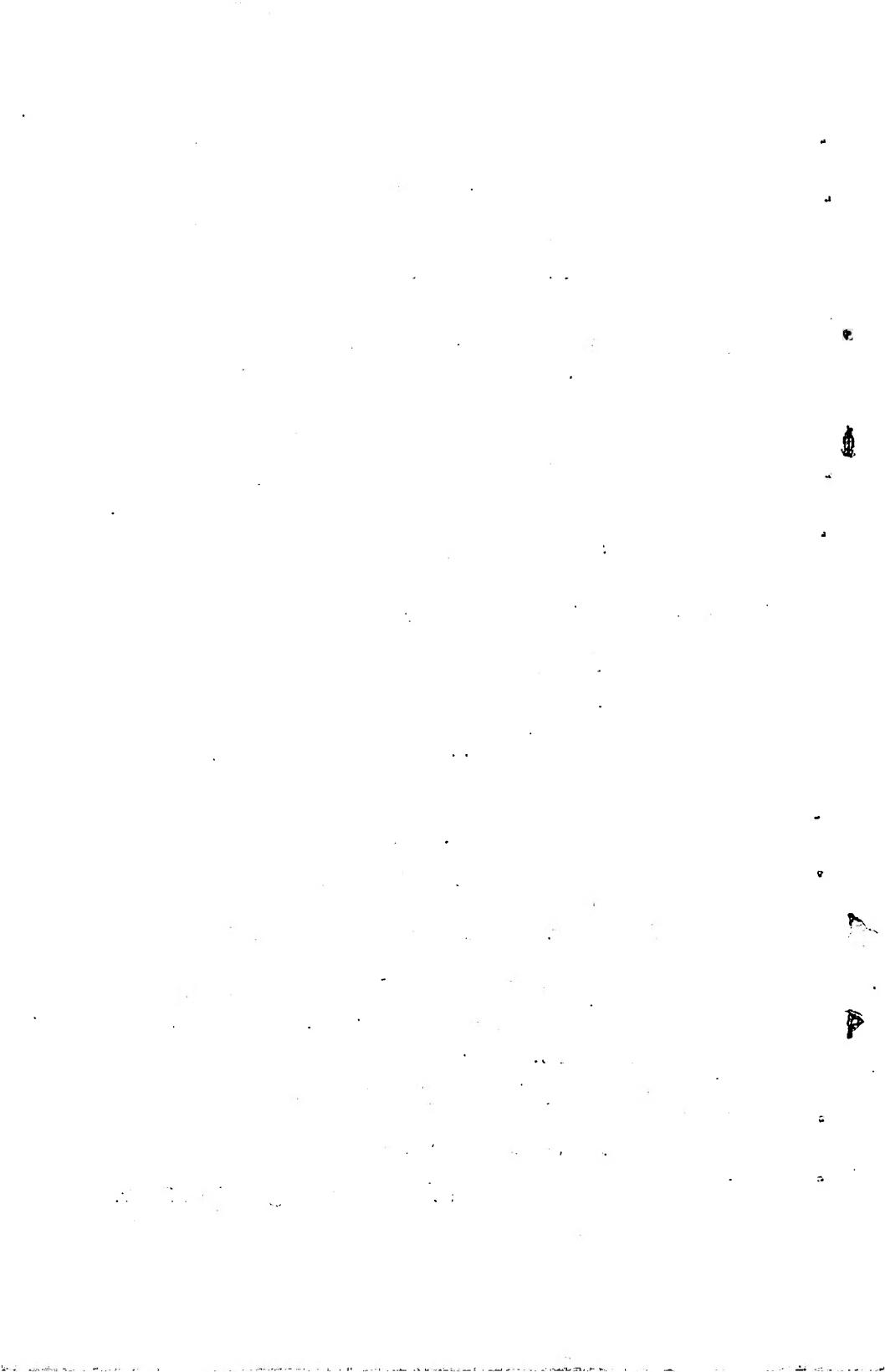

குருமரபு வாழ்த்து

—*—

கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞான
போதனெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாசிக்
குயிலாரும் பொழில்திருவா வடுதுறைவாழ்
குருமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நிழூழி தழைக மாதோ.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோசிகள்.

சிவமயம்

முன்னுரை

சுருமநேறி தழைத்தோங்கத் தாரணீமேல் சைவமுடன் அரூபமறையின் துறைவிளங்கக் கேந்தமிழ்நாட்டை ஆண்ட முடிமன்னர்கள், புவியரசர்களாக மட்டுமன்றிக் கவியரசர்களாகவும் விளங்கினார்கள். அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் படிப் போர் மனத்தைப் பண்படுத்தும் தன்மையன. அத்தகைய அரசர்களன் வரிசையில் எண்ணத்தக்க பெருமையுடையவர் அதிவீரராம பாண்டியர். சேந்தமிழிலும் வடமொழியிலும் புலமைபெற்ற இவரியற்றிய நூல்கள் பல. அவைகளில் ஒன்று திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தாதி என்னும் இங்நூல்.

கரிவலம்வந்த நல்லூர் என்ற பெயர் மருவிக் கருவை என வழங்குகிறது. இது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன் கோயிலிலிருந்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் செல்லும் வழியில் சங்கரன் கோயிலை அடுத்துள்ள திருத்தலமாகும். பெருமான் களீசர், முகவிங்கர், பால்வண்ணாதார் என்ற பெயர்களாலும் அம்மை ஒப்படையம்மை சிவகாமியம்மை என்ற பெயர்களாலும் போற்றுப்படுகிறார்கள்.

இத்தலத்திற்குத் தலபுராணம் ஒன்று உண்டு. இது 40 சகுக்கங்களில், 1345 பாடல்களால் தலப்பெருமையை எடுத்துரைக்கிறது. இயற்றியவர் சிவகிரி சமஸ்தான வித்துவான் எட்டி சேரி ச. திருமலைவேற் கவிராயர், கருவையையப்பற்றிய கவித்துறை அந்தாதி, வெண்பா அந்தாதி, பதிற்றுப்பத்தாதி இந்த மூன்றும் வரதுங்கராம பாண்டியரால் பாடப்பட்டன என்று குறித்துள்ளார் புராணப்பதிப்பு ஆசிரியர், இக்காலத்து வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் இவைந்தாதி ஆசிரியரைப்பற்றிய கருத்துக்கு இது அரண்செய்வதாகும்.

இப்பதிற்றுப்பத்தாதியிலுள்ள பாடல்கள் மிக எளிய சொற்களால் ஆக்கப்பெற்றுள்ளமையைப் படிப்போர் நன்கு

அறிவர். கருங்கல் மனத்தையும் கசிந்து உருகச்செய்யும் திருவாசகத்தைப்போல எளிமையாலும் பக்திச்சுவையாலும் இந்நூற் பாடல்கள் படிப்போர் மனத்தைத் தூய்மையாக்கி அன்பு ஸ்ரீ பாய்ச்சிப் பத்திவிதையை இட்டுப் பெருமான்கருணைக்கு ஆட்படுத்துதலின் இதனைக் 'குட்டித் திருவாசகம்' என்று போற்றுவர் அறிஞர். அதற்கேற்பப் பலபாடல்கள் திருவாசகப் பாடல்களை அடியோற்றி அமைந்துள்ளமை கண்டு இன்புறுதற்குரியது.

நூல் எளிமையாயினும் போருள் உணர்த் துணையாக, ஆங்காங்கு விரவிக் காணப்பெறும் அருங்சொற்களுக்குத் திருவாவடுதுறை ஆதீனப்படிலவரும் சைவசித்தாங்த அஞ்சல் வழிக்கல்வி இயக்குநருமான பேராசிரியர் திரு. ஆதி. முருகவேள் எம். ஏ. அவர்கள் எழுதிய குறிப்புரையும் இந்நூலுக்கு அணி செய்கின்றது.

மக்கள் சமயவுணர்வுபெறத் தோத்திர சாத்திர நூல்களை வெளியிட்டு வழங்கிவரும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து 23வது குருமகாசங்கிதானம் பூர்வீ சிவப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இதுவரை அச்சேருத நூல்களையும் மிகப்பழைய பதிப்புக்களையும் வெளியிடுவது நற்பயன் அளிப்பதாகும் என்று திருவுள்ளங்கொண்டார்கள். அவர்கள் திருவுள்ளப்பாங்கின்வண்ணம் இப் பதிற்றுப்பத்தாகி நூல் வெளிவருகிறது.

பூர்வீ குருமகாசங்கிதானம் அவர்கள் தமக்கு முன்பு 22வது குருமகாசங்கிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து சமய சமுதாயப்பணிகளை ஒல்லும்வாயெல்லாம் ஆற்றிய ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகளுக்கு ஓராண்டுக்குள் கற்கோயில் எடுப்பித்து இந்நூலை அவர்களின் முதலாண்டுக் குருடுஜெவிமா மலராக வெளியிடுகிறீர்கள்.

அன்பர்கள் குருமகாசங்கிதானம் அவர்களின் அருளாசியடன் ஒதி இருமை நலமும் எய்துவார்களாக.

திருவாவடுதுறை. } வீத்துவாள் மு. ஆறுமுக தேசிகர்,
24-5-84. } ஆதீன நாலகர்.

வ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அதிவீரராம பாண்டியர் அருளிய

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

(குறிப்பு ரயுடன்)

—ஷஷஷ—

காப்பு

ஆன கருவைப் பதிற்றுப்பத்

தந்தா திச்சொல் அலங்கல்முற்றும்

ஞான உருவாம் களவீசன்

நளின சரண யிகைச்சாத்தத்

தான அருவி பொழிதடக்கைத்

தறுகண் சிறுகண் புகர்முகத்துக்

கூனல் இளவெண் பிறைக்கோட்டுக்

குணக்குஞ் சரத்தின் அடிதொழுவாம்.

கறிப்புரை : ஆன . சிறப்புப் பலவும் பெருந்தியதான .
கருவை . கரிவலம்வந்த நல்லூர் என்பதன் மருங்சொல் .
பதிற்றுப்பத்து - பத்து பத்து - நூறு , 'பதிற்றுப்பத்து நூறு'
என்ற வாய்பாடு அறிக . பத்துப்பத்துச் செய்யுள் , ஒவ்வொரு
பத்தும் ஒவ்வோர் இனமாக அமையுமாறு பத்து பத்துக்கள்
கொண்டுள்ள நூல்வகை . ஒரு பாட்டின் இறுதி அடுத்து
வரும் பாட்டின் தொடக்கமாக அமையும் அந்தாதித்
தொடையில் நூறு பாடல்களும் பாடப்பட்டிருக்கும் .
நூறுவது பாடவின் இறுதி முதற்பாடவின் தொடக்கமாக
அமைவதும் உண்டு . அலங்கல் - மாலை , களவீசன் - களா
மரத்தின் நிழலில் வீற்றிருக்கும் இறைவன் . நளினம் -
தாமரை . சரணம் - திருவடி . மிசை - மேல் . தாளம் - மத
நீர் , தடக்கை - பெரியதான துதிக்கை . தறுகண் - அஞ்
சாமை . புகர் - புள்ளி . கூஜல் - வளைவு . கோடு - கொம்பு .
குஞ்சரம் . யாளை .

நூல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

சீரார் கமலச் சேவடினன் . . .
 சின்தை இருத்தி. உனதுதிருப்
 பேர்ஆ பிரமும் எடுத்தோதிப்
 பெம்மான் ! கருவை எம்மான் !’ என்று)
 ஆரா அழுதம் உண்டவர்போல்
 அனந்தா னந்தத் தகம்போகிழு
 ஆரா இன்பம் அறிவித்தாய் !
 அறியேன் இதற்கோர் வரலாறே. (1)

குறிப்புரை : சீர் - திரு. அதாவது முத்திச்செல்வமாகிய பேரின்பம். தாமரைமலருள் தேன் இருப்பதுபோல, இறைவனது சேவடியாகிய அருளினுள்ளாக ஆன்மாக்களால் நுகரப்படும் பேரின்பம். நிரம்பியுள்ளது. கமலம். தாமரை. ‘ஞானக்கண்ணி னில் சின்தை நாடி’ என்னும் சிவஞானபோதம் நினைக. அனந்தானந்தத்தகம் நெகிழு - அனந்த ஆனந்தத்து அகம் நெகிழு. அனந்தம். அழிவற்றது.

ஆருக் காமக் கொடியகனல்
 ஜீவர் ஸ்ரீ அவலமனம்
 ஸ்ரீய் வெங்கு கிடப்பேனி,
 சின்தாள் வழுத்த சினைவுதந்து
 மாரு யேத் திரவுபகல்
 மறவா திருக்க வரமளித்தாய் ;
 சீரு ட்ரவம் முடித்தசடைக்க
 கருவை வாழும் செமுஞ்சுடரே ! (2)

கு - ரை : ஆரூ. தணியாத. கனல் - தி. ஜீவர் - ஜிந்து பொறிகள். வழுத்த - துதிக்க. நேயம் - அன்பு; இங்கு இறைவனின் அருள். ஆசிரியர்க்கே உரைப்பின் அன்பு என்பதாகும். உயிர் செலுத்தும் அன்பின் அடிப்படையில் வரம் அளிக்கப்படுகிறது. மாருநேயத்திரவுபகல் - மாரு நேயத்து இரவு பகல். சீருடரவம். சீரு ஆடு அரவம் - சீறி ஆடும் பாம்பு.

சுடரே ! வலியத் தடுத்தாண்ட
 துணையே ! பிறவித் தொடுகுழிலீழ்
 இடரே அகலக் களாங்கும்
 இருங்த கோவே ! எம்பெருமான் !

உடலே ஓம்பித் திரியும்னை
உன்னை சினிக்கப் பணித்தஅருட்
கடலே! உனையன் ஞருதெய்வம்
காண வழுத்தக் கடவேனே?

(3)

கு-ரை: களா - களாமரம்.

வேனிற் சிலைவேள் தொடுக்கைனக்கும்
விளங்கும் மகளிர் உளம்கவற்றும்
பானற் கொடிய விழிவலைக்கும்
பற்றுப் வருங்கி. அனுசினமும்
சனத் துயரக் கடல்அழுந்தும்
எனையும் பொருளா அடிமைகொண்ட
ஞானத் துருவே! தமிழ்க்கருவை
நம்பா! பொதுவில் நடித்தோனே!

(4)

கு-ரை: வேனிற் சிலைவேள் - மன்மதன். சிலை - வில்.
தொடுக்கை - தொடுக்கும் அம்பு. உளம் கவற்றும்-மனுத்தைத்
துயரப்படுத்தும். பானல்-நீலமர். சனம் - இழிவு. பொது -
மன்றம்.

நடித்தேன் பொய்க்கூ(ு) எடுத்து). அவமே
நன்னாள் கழிய; இங்ஙாளில்
படித்தேன் உனது திருநாமம்;
பண்டை வினையின் பற்றறத்தேன்;
பிடித்தேன் பிறவிக் கடல்ஸ்தப்
பெரிய புனையா உனதடியை;
முடித்தேன் உள்ளத்து) எண்ணமெல்லாம்;
கருவை வாழும் முன்னேனே!

(5)

கு-ரை: பொய் - நிலையாமை. பொய்க்கூ(ு) - நிலையா
மையையுடைய, அழியக்கூடிய உடம்பு. புணை - தெப்பம்.

முன்னைப் பிறவித் தவப்பயனே?
முழுதும் அறியா முடனிவன்
என்னக் கருத்தில் எண்ணியோ?
யாதோ அறியேன், இரவுபகல்
கன்னற் பாகிற் கோற்றேணில்
கனியிற் கனிந்த கனிபாட
அன்னத் தொகுதி வயற்கருவை
ஆண்டான் என்னை ஆண்டதுவே.

(6)

கு-கர: முன்னைப்பிறவி-முன் பிறவி. கண்ணல் - கருப்பஞ் சாறு. கோற்றேன் - கோல்தேன் - கொம்புத்தேன்.

ஆண்ட குரவன் ஆவானை
அல்லற் பிறவி அறுப்பானை
வேண்டும் பதவி தருவானை
வெளிவீட் டின்பம் அளிப்பானைத்
தூண்டல் செய்யா மணிவிளக்கைத்
தொழில்முன் நியற்றும் தொல்லோனைக்
காண்டற்(கு) அரிய பேரொளியைக்
களாவின் சிழற்கீழ்க் கண்டேனே. (7)

கு-கர: குரவன் - குரானுசிரியன். பதவி - சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் என்னும் பதமுத்திப்பேறுகள். வெளி வீட்டு இன்பம் - சாயுச்சியம் என்னும் பேரின்பப்பேறு; திரு வழிப்பேறுகிய பரமுத்தி. தொழில் முன்று - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்கள். தொல்லோன் - பழையோன்.

கண்ட கண்கள் புனல்பாயக்
களிப்பாய் உள்ளாம் கரைஅழிய
விண்ட மொழியின் நாக்குழற
விம்மி மேனி மயிர்பொடிப்பப்
பண்டை வசம்போய்ப் பரவசமாய்ப்
பரமா னந்தத் தெளிநறவும்
உண்டு தெவிட்டா அருள்புரிந்தான்
கருவை வாழும் உரவோனே. (8)

கு-கர: விண்ட - துதித்துப்பாடிய. பண்டை வசம் - அருள்பெறும் முன் பாசத்தின் வசமாயிருந்தநிலை; அதுவரை இருந்துவந்த ஆண்மபோத முனைப்புநிலை. பரம் என்பது உயர்ந்தது. பாசமாகிய இழிந்த பொருள்ளாது உயர்ந்த பொருள்கிய இறையருள். பரவசம் - அருளின்வயம். பரம ஆண்தம் - உயர்ந்த இன்பம். நறவும். தேன். உரம் என்பது சிற்சத்தி எனப்படும் அறிவாற்றல். உரவோன் - ஆணை அல்லது சிற்சத்தி எனப்படும் அறிவாற்றலோடும் பிரிப்பின்றி நிற்கும் சிவபரம் பொருள்.

உரகா பரணத் திருமார்பும்
உமைழப் பனையாள் இடப்புறமும்
சிரமா விகையும் புரிசடையும்
செய்ய வாயும் கறைமிடறும்

வரதா பயமும் மழுமானும்
வயங்கு கரமும் மலரடியும்
கருவா புரியான் வெளிப்படுத்திக்
காட்சி கொடுத்து ஸின்றுனே.

(9)

கு-ரை: உரகாபரணம் - உரக ஆபரணம் - உரகம் என்பது
பாம்பு, ஒப்பணியாள் - கருவைத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளி
யிருக்கும் அம்மையின் திருப்பெயர். மாலை :
சிரமாலிகை - இறந்தவரின் தலைகளால் ஆன மாலை. மிடறு -
கழுத்து. வரதாபயம் - வரதம் அபயம் - வரம் கொடுத்தலும்
அஞ்சவோர்க்கு அடைக்கலம் கொடுத்தலும்.

ஸின்ற சிலையும் செய்தொழிலும்
ஸினைத்த குறியும் வழிபாடும்
ஒன்று பதமும் பதங்கடந்த
உண்மைப் பொருளும் அறியேனை
இன்றுன் அடியா ருடன்கூட
எண்ணம் புரிந்த இனியதருள்
நன்று நன்று! தமிழ்க்கருவை
நம்பா! உம்பர் நாயகனே!

(10)

கு-ரை: குறி - இறைவன் திருமூர்த்தம்.

எழுசிர் ஆசிரிய விருத்தம்

நாயகன் முகுந்தன் சததளப் பொகுட்டில்
நான்முகன் என்னவீற் றிருக்குங்
தூயவன் கருவைக் களாவிழல் அமர்ந்தோன்
துணையடிப் புகழினை வழுத்தி
மாயிரு ஞாலம் எடுத்தெடுத் தேத்த
வரம்பெறு மதுராநா வலரீகள்
சேயிரு விசம்பிற் கற்பக நீழல்
செல்வமும் வேண்டுவ திலையே.

(11)

கு-ரை: முகுந்தன் - திருமால். சததளப் பொகுட்டில் -
நூறு இதழ்களையுடைய தாமரை மலரின் நடுவில். துணை -
இரண்டு. மாயிரு - மிகப்பெரிய. ஞாலம் - உலகம். இங்கு
உலகத்திலுள்ள மக்கள். மதுரம் - இனிமை. சேயிருவிசம்பு -
சேய்கிரு விசம்பு - தொலைவிலுள்ள பெரிய வானுவகம்.

வேண்டுவ தொன்று தமியன்எப் பிறப்பும்
 வெங்தழல் நரகிடை விழினும்
 காண்டகு சிறப்பின் அரம்பையர் குழக்
 கற்பக ஸ்மல்வை கிடினும்
 தூண்டரு சுடரே! களாசிழல் அமர்ந்த
 சோதியே! கருவைஞ யகனே!
 ஆண்தகாய்! சின்து திருவடிக் கமலத்து)
 அன்பெனும் அழிவிலாப் பொருளே. (12)

கு.ஷர் : தமியன் - தனியானவன், ஆதரவற்றவன்:
 காண்டகு - காண்தத்க்க. வைகிடினும் - தங்கியிருந்தாலும்.
 தூண்டரு சுடர் - தூண்ட அரும் சுடர் போன்ற. ஆண்ட
 காய் - ஆண் தகாய் - ஆண்மை சிறந்தவனே.

அழிவிலாப் பொருளே! பழமறைக் கொழுங்தே!
 அலையெறி அமுதவா ரிதியே!
 ஒழிவிலா தருஞங் கற்பகக் கணியே!
 ஒப்பனை மைப்பரா் தெறிக்கும்
 விழியினுல் உருக ஒருபுறம் அளித்த
 விமலனே! கருவையம் பரனே!
 இழிவிலாப் புணையாம் பிறவியங் கடனின்(று)
 ஏறான் பெற்றதுன் பதமே. (13)

கு.ஷர் : வாரிதி - கடல். மைப்பரந்தெறிக்கும் .
 மை பரந்து எறிக்கும் - மை பரவி ஒளிவீசும்.

உன்பதம் ஏத்தித் துன்படுவ ரஹக்க
 உலகினில் திருவுடன் வாழும்
 மன்பதைக் கெல்லாம் எய்திடுங் தரமோ?
 வளியவங் தெனைத்தடுத் தாண்டுள்
 அன்புவங் தொருவ ரறிந்திடா அறிவும்
 அறிவுறுத் தருளினை அதற்கு
 முன்பெது புரிந்தேன்? கருவையம் பதிவாழ்
 முதல்வனே! முக்கண்வா னவனே! (14)

கு.ஷர் : மன்பதை-மக்கள். வந்தெனைத்தடுத்தாண்டுள்-
 வந்து எனை தடுத்து ஆண்டு உள்.

வான் எரி அறல்கால் மண்ணெப் பகுக்க
 வரும்பெரும் பூதமோர் ஜங்கும்
 ஆனமுக் குணமும் கரணமோர் நான்கும்
 அனைத்துமாய் ஆசிரி றின்றி
 ஊனுறை உடலுக்கு) உயிருமாய் உயிருக்கு)
 உணர்வுமாய் ஒன்றினும் தோயா
 ஞானா யகனே! கருவையும் பரனே!
 நான்றின்கு) உரைக்குமா(று) எவ்வே? (15)

கு.ஏர.: எரி.தி. அறல். நீர். கால். காற்று. மண். நிலம்.
 முக்குணம். சத்துவம் இராசதம் தாமதம் ஆகியன. கரணம் -
 அந்தக்கரணம் எனப்படும் கருவிகள்; மனம் சித்தம் அகங்
 காரம் புத்தி என்பன. ஊன். புலால்.

எவன்உயிர்க் குயிராய் என்னுமெண் ஜெயும்போல்
 எங்கனும் இடையரு ரின்றுன்
 எவன்அனைத் துலகும் சன்றுகாத் தழிக்க
 இறைமைசால் மூவுரு வெடுத்தோன்
 எவன்முத விடையீ றின்றிஎன் ஞான்றும்
 சறிலா மறைமுடி பிருப்பான்
 அவன்எனெப் புரக்கத் திருக்கள் ஸீழல்
 அமர்ந்தருள் புரிந்தகா ரணனே. (16)

கு.ஏர.: இறைமை சர்ல் மூவுரு - தலைமை அமைந்த
 நான்முகன் திருமால் உருத்திரன் ஆகிய மூவர். மறைமுடி -
 வேதங்களின் முடிபு; வேதாந்தம். புரக்க - பாதுகாக்க.
 காரணன் - முதல்வன்.

காரணம் ஏதென் றறிகிலேன் தமிழேன்
 கற்றல் மனத்தினைக் கரைத்து
 வாரணி முலையான் ஒப்பனை யோடு
 மழவிடை மேலெழுங் தருளி
 நாரணன் அறியாத் திருவருக் காட்டி
 நல்லருள் சுர்த்துவாழ் வித்தான்
 பூரணன் கருவைக் களாசிமல் அமர்ந்த
 புண்ணியன் விண்ணவர்க் கிறையே. (17)

கு.ஏர.: கற்றலம் - கல்தலம் - கற்பாறை. மழவிடை -
 இள்ளமையான ஏருது. பூரணன் - எங்கும் நிறைந்துள்ளவன்.
 குறைவிலா நிறைவுடையோன். இறை - கடவுள், தலைவுள்.

விண்ணவர் மகுட கோடி வீழ்ந் திறைஞ்சும்
 விரைமலர்ச் சேவடி பிசையே
 உண்ணிறை காத வன்புசின் ஹருக
 உலைபிடு மெழுகென உருகிக்
 கண்ணில்ஸீர் வார்க் கருவையம் பரனே !
 கடவுளே! என்றெடுத் தேத்தப்
 புண்ணியம் புரிங்தேன் இப்பெரும் பேறு
 பூதலத் தெவர்பெறு வாரே. (18)

கு.ஷர : மகுடகோடி . மகுடம் கோடி; கோடிக்கணக்
 காஜ திருமுடிகள். இறைஞ்சும் - வணங்கும். விரை - மணம்.
 மிசை - மேல். உண்ணிறை - உள்ளத்தில்
 நிறைந்துள்ள. என்றெடுத்தேத்த- என்று எடுத்து ஏத்த.

பெறுவது சினது திருவடிக் கமலம்;
 பேசுவ துன்திரு நாமம்;
 உறுவது சினது திருவரு வெளியாம்;
 உணர்வதுன் அருள்; அலா துண்டோ?
 மறுவறு சிறப்பின் மாசிலா மணியே!
 வரதனே! சிவபெரு மானே!
 குறுமுனி பரவக் களாசிமல் அமர்ந்த
 கொடிமதில் கருவையா திபனே! (19)

கு.ஷர : மறுவறு சிறப்பு - மறு அறு சிறப்பு - குற்றம்
 அற்ற சிறப்பு. மாசிலா - மாச இலா - குற்றம் இல்லாத.
 வரதன் - வரங்கள் யாவும் கொடுக்க வல்லவன். குறுமுனி -
 அகத்தியமுனிவர். பரவ-புகழ்ந்து துதிக்க. ஆதிபன்-தலைவன்.

ஆதவன் மதிபார் அனல்வெளி புனல்கால்
 அருமமறை எச்சனென் நெட்டுப்
 பேதமாய் உருவாய் அருவமாய் சிறைந்த
 பெற்றியால் உற்றுநான் உன்னை
 ஏதினால் உணர்வேன்; உணருமா றருளாய்;
 இளாசிலாப் பசங்கொழுந் தணிந்த
 சோதியே! கருவை ஒப்பனை களபத்
 துணைமுலை தழுவுகா தலனே! (20)

கு.ஷர : ஆதவன்-கதிரவன். மதி - சந்திரன். பாரி-நிலம்:
 அனல்-தி. வெளி - வானம். எச்சன் - ஆனமா. எட்டுப்
 பேதமாம் உரு-ஆட்டமூர்த்தி. பெற்றி - தண்மை.

அறுசிர் ஆசிரிய விருத்தம்

காத ஹற்றிட மனசிலை பெற்றிடக்
 கனிச்திடக் களிக்கரப்
 போத முற்றிட யான்னன தென்றிடும்
 புலைச்செருக் கறமாற
 நாதன் முத்தமிழ்க் கருவையம் பரன்னன
 நாத்தமும் புறத்தி
 ஒதி மற்றுநான் பெற்றதை இற்றேன
 உரைத்திட முடியாதே. (21)

கு - ரை : களி - மகிழ்ச்சி. சூர + மிகுதியாக. போதம் - அறிவு. புலைச்செருக்கறமாற - புலை செருக்கு அற மாற - இழிந்த செருக்கு முற்றும் ஒழிய. இற்று - இப்படிப்பட்டது.

முடிக டந்தது ககன்கோ ளகைநெடு
 முகட்டினுக் கப்பாலும்;
 அடிக டந்தது பாதலும் ஏழினுக்கு(கு)
 அப்புறத்து); அனலோடும்
 துடிகள் தந்தகை கடந்தன திகந்தமால்;
 தொல்புகழ்க் களாவீசன்
 பொடிகள் தந்தபால் மேணியன் திருநடம்
 புகலுதற் கெளிதாமோ ! (22)

கு - ரை : ககனம் - வானம். கோளக - அண்டங்கள். முகடு - உச்சி. அனலோடும் துடிகள் தந்த கை - தியேந்திய இடக்கையும் உடுக்கு ஏந்திய வலக்கையும். திகந்தம் - திக்கு அந்தம் - திசைகளின் முடிவிடம். பொடிகள் - தந்த பால் மேணியன் - திருநீறு அணிந்து அதனுலான பூல்போன்ற வெண்ணிற மேணியை உடையான்.

எளியுன் புன்தொழிற் பாதகன் மாதராரி
 இலாமுலை வளம்பேட்ட
 களியுன் தீக்குண வஞ்சகன் னஞ்செனும்
 கருங்கலைக் கரைவித்து
 வெளியில் வந்துஷின் பொன்னடி சென்னியின்
 மிலைங்கு(து)எனை ஆட்கொண்ட
 அளிக் களித்தானின் அருட்குணம் உரைப்பதாரி
 அருங்களா அமர்க்கோனே ! (23)

கு - ரை ; எளியன் - அறிவுக் குறைபாடு உடையவன்.
புன் தொழில் - இழிவான செயல்கள். களியன் - உலக
இன்பத்தில் மயங்கித்தி ஜோப்பவன். கருங்கலை - கருங்கலை.
சென்னி - தி. மிலைந்து - குட்டி. அளி - அன்பு.

அமரர் மாதவர் முனிவரர் திரண்டுசின்(று)

அனுதினம் தொழுதேத்தும்

தமர நூபுரப் பொற்சரண் ஏத்திடத்

தமியனுக்கு) அருள்செய்தான்,

குமர ஞல்அருஞ் சூர்ப்பகை தடிந்தவன்

கொள்ளோவன் டினம்ஆர்க்கும்

கமல வாவியும் பொங்கரும் குழ்திருக்

கருவைளம் பெருமானே,

(24)

கு - ரை : அமரர் - தாம் விரும்பியவாறே நடக்கும்
தன்மையை உடைய வானவர். தமரம் - ஒனி. நூபுரம் -
சிலம்பு என்னும் காலணி. தமர நூபுரம் - இனிதாய் ஒவிக்கும்
சிலம்பு. பொற்சரண் - பொன் சரண் - அழகிய திருவடி.
சூர்ப்பகை - சூரனுகிய பகைவன், சூரனுடைய பகைமை.
தடிந்தவன் - அழித்து ஒழித்தவன். கொள்ளோ - மிகுதி.
ஆர்க்கும் - ஒவிக்கும். வாவி - பொய்கை. பொங்கர் -
சோலை.

கருவை யம்பரன் அம்பர மேனியன்

கடவுளர் காணுத

உருவை அம்பிகை பெறப்பகுங் தளித்தவன்

ஒன்னலர் புரம்நீற்று

பெருவை அம்பெனக் கண்ணனை உடையன்னன்

பிழைபொறுத்து) அழியாத

திருவை அம்புவிச் சிறப்பொடும் அளித்தவன்

திருக்களா உடையோனே.

(25)

கு - ரை : ப்ரன் - உயர்ந்தோன். அம்பரம் - அறிவு
வெளியாகிய ஆகாயம். கடவுளர் - நான்முகன் முதலான
தேவர்கள். ஒன்னலர் - பகைவர். நீற்று - நீருகும்படி
அழிக்கும். பெருவைஅம்பு - பெருவை அம்பு - பெரிய
சூர்மையான அம்பு. அழியாத திரு : அழியாச் செல்வமராகிய
ருத்திச்செல்வம். அம்புவி - அழகிய உலகம்.

உடையர் என்றுதம் மக்களை மனைவியை
 ஓக்கலைப் பெருவாழ்வை
 அடைய நல்குசீர்ச் செழும்பொருள் முதலிய
 அனைத்தையும் நினப்பாரோ
 விடையின் மேல்வரு திருக்களா நாயகன்
 விரைமலர்ச் செழுங்கொன்றைத்
 தொடையல் வேணியான் அடியவர்க் கன்பொடு
 தொண்டுசெய் மனத்தாரே. (26)

கு. ரா : ஓக்கல் - சற்றத்தார். தொடையல் - தொடுக் கப்பட்ட மாலை. வேணி - சடை.

மனத்தை யான்தினம் வணங்குவன், மின்னென
 வைகலும் சிலையற்ற
 தனத்தை வாழ்வினை சிலையென மதித்(து)உழல்
 ஆசையில் தளராதே
 புனத்துழாய் முகில் போற்றிடுங் கருவைவாழ்
 புண்ணியன் பாலற்காச்
 சினத்த காலனை உதைத்தவன் பங்கயச்
 சேவடி வணங்கென்றே. (27)

கு. ரா : வைகல் - நாள். தனம் - செல்வம். உழல் - வருந்தும். புனம் - காடு. துழாய் - துளசி. முகில் - மேகம். புனத்துழாய் முகில் - துளசிமாலை அனிந்துள்ள மேகவன் ணன், திருமால். பாலன் - மார்க்கண்டேயனுகிய சிறுவன். சினத்த காலன் - கோபித் துவந்த எமன். பங்கயம் - தாமரை.

வணங்கெ னத்தலை அளித்தனை சின்புகழ்
 வாழ்த்தென நாத்தந்தாய்
 இணங்கெ னத்திருக் கூட்டமுங் காட்டினை
 இனிப்பெறும் பேறுண்டோ.
 துணங்கை யிட்டுவெம் பேய்க்கணங் குதித்திடச்
 சுடலைஆ டரங்காகக்
 கணங்கள் போற்றங்கின் ருடிய குழகனே!
 கருவைளம் பெருமானே! (28)

கு. ரா : இணங்கு - கூடியிருக்க. திருக்கூட்டம் - அடியார்கூட்டம். துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து. கணம் - கூட்டம். சுடலை - சுடுகாடு. ஆடு அரங்கு - ஆடுதற்குரிய இடம்.

பெருமை சான்றீன் திருவெழுத் தைந்துமே
பெரும்புணை எனப்பற்றி
அருமை சான்றீபு பவக்கடல் கடக்குமா(று)
ஆசையில் துணிகின் ரேண்
இருமை இன்பமும் அடியவர்க்கு). ஊட்டிடும்
இறைவனே! எம்மானே!
தரும் ஸ்ரீதியே ஓய்பனை வனமுலை
தமுவதின் புயத்தானே!

(29)

கு. ரை : சான்ற் - அமைந்த. திருவெழுத்து ஜந்து -
நமசிவய, சிவயநம. புணை-ஆதரவாகப் பற்றிக்கொள்ளுதற்கு
உரிய தெப்பம். பவம் - பிறவி. இருமை - இம்மை மறுமை.

தானை எண்திசை ; முக்கணும் முச்சுடர் ;
தண்டிச்சிடை கதிர்க்கற்றை ;
மேனி வெங்கனல் ; ஆடிடப் பலகெலாம்
வெங்தோழி புறங்காடு ;
சேனை வெங்கொலைப் பேய்க்கணம் ; என்னின் அத்
திருக்களா அமர்தோனை
வான நாடரும் பூதலத் தடியரும்
வணங்குவ தெவ்வாறே ?

(30)

கு. ரை : தானை - ஆடை முக்கண் - வலக்கண், இடக்
கண், நெற்றிக்கண் ஆகியன. முச்சுடர் - குரியன் சந்திரன்
தீ - ஆகிய மூன்றும். தழை - செழிப்பாயுள்ள. கதிர்க்கற்றை -
குரியனின் கதிர் ததொகுதி. வெங்கனல் - வெப்பமிக்க தி.
புறங்காடு - சுடுகாடு.

கவி விருத்தம்

எவ்வ முற்ற திரிமலம் இற்றது
செவ்வி ஞானத் திருக்கண் திறந்தது
கொவ்வை வாயுமை கெண்கண் கருவையான்
பெளவ நீஞ்சமுண் டான்கழல் பாடவே.

(31)

கு. ரை : எவ்வம் - குற்றம். திரிமலம் - மூம்மலம்;
ஆணவம் மாயை வினை என்னும் குற்றங்கள். இற்றது - அழிந்
தது. செவ்வி - செமன்மயான். கொவ்வை - கேர்வைப்
பற்றும்; அதுபோன்று சிவந்தவாய். கொண்கண் - கணவனீ.
பெளவம் - கடல். கழல் - கழலனிந்துள்ள திருவடி.

பாடி னேன்புகழ் பங்கயச் சேவதி
 குடி னேன்கரு வாபுரிச் சோதியை
 நாடி னேன் அவன் நான்எனும் வேறறக்
 கூடி னேன் அடி யார்திருக் கூட்டமே, (32)

கு - ரை : அவன் நான் எனும் வேறு அற - இரண்டு எனினும் நிலைமை ஒழிய; இரண்டற்ற கலப்பு நிலையாகிய அத்துவித நிலையை அடைய.

கூட்ட மிட்ட கருவி குலைந்திடச்
 சேட்டை யற்றுள் அறிவு சிதையுமுன்
 நாட்டம் மூன்றுடை நாதன் முகவிங்கன்
 தாட்டு ணைக்கம லம்தலைக் கொண்மினே, (33)

கு - ரை : கூட்டம் இட்ட கருவி - பூதங்கள் முதலிய தத்துவங்களால் ஆன உடம்பு முதலிய தெர்க்குதி. குலைந்திட - நிலைகுலைய. சேட்டை - குறும்பு, ஜம்பொறிகள் முதலிய வற்றின் செயல்கள். நாட்டம் - கண். முகவிங்கன் - கருவைத் திருக்கோயிலில் உள்ள முக அமைப்புடைய இலிங்கத் திருமேனி யின்கண் டமுந்தருஞ்சும் இறைவன். தர்ள் - அடி. தூட்டுணை - தாள் துணை - இரு திருவடிகள். கொண்மின் - கெர்ளனுங்கள்.

தலைக்கொள் வெண்தலை மாலையன் தண்ணீலா
 மிலைக்கும் தென்கரு வாபுரி வேஷியன்
 புலைக்கு ரம்பை உடம்பில் குடிபுகுங்கு(து)
 அலைக்கும் நெஞ்சம் ஓழித்தெனை ஆள்வடுனே, (34)

கு - ரை : வெண்தலை - வெள்ளோ நிறமான மண்டை போடுகள். தண்ணீலா - தண்ணீலா - குளிர்ச்சியரன் பிறைச் சந்திரன். மிலைக்கும் - குடும். புலைக்குரம்பை - இழிவான புலால் ஆகிய குடில்.

என்னை ஆள்பவன் என்னுள் இருப்பவன்
 தண்னை யான்தொழுத் தண்ணீலி தங்தவன்
 பொன்னை ஆளும் புயன்தொழு சின்றவன்
 கண்ணி பாகன் கருவைக் கிறைவனே. (35)

கு - ரை : தண்ணீலி - தண் அளி - குளிர்ந்த அருள் - பொன் - திருமகள். புயன் - தோளோ யுடையவன். பொன்னீ

யானும் புயன் · திருமால் · கண்ணி · என்றும் தீளமையை
யுடைய உமையம்மை.

இறைவன் எங்கனும் யானைவடிம் ஆனவன்
பிறைய ணிந்த சடிலன் பெருந்தகை
கறையி வங்கு பிடற்றன் கருவையான்
மறைய நின்றெனை ஆண்டதெம் மாயமே. (36)

கு · ரை : சடிலன் · சடையையுடையவன், சடிலம் -
சடை. பெருந்தகை · பெருந்தன்மையானவன். கறை -
நஞ்சின் காரணமான களங்கம். இலங்கும் · விளங்கும்.
பிடற்றன் · கழுத்தை யுடையவன். மறைய நின்று · தோன்
ருது நின்று.

மாய வல்லிருள். சீங்க மனத்திடைத்
தூய ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றிய
நாய கண்கள் வீசன் நரைமயிர்
பாய மால்விடை யான்பர மேட்டியே. (37)

கு · ரை : மாய வல் இருள் - ஆணவம் எனப்படும் வஞ்சக
மான வளிமை பொருந்திய இருள். நரை · வெள்ளை நிற
மான. பாய - பரவியுள்ள. மால் விடை - பெரிய ஏருது;
திருமாலாகிய எருது. பரமேட்டி - சிவபெருமான்.

பரம் எனக்குனை யன் நியோரி பற்றிலேன்
சரம முற்றிய போதில் தருவையோ
கருவை நிற்குங் களாமுத வேலமறைச்
சிரமி ருக்குங் திருவடிச் செல்வமே. (38)

கு · ரை : பற்று · ஆதாரம். சரமம் - இறுதிக்காலம்.
மறைச்சிரம் · வேதமுடிபு.

செல்வம் ஈடும் சிறப்பும் அளித்துளத்து)
அல்லல் தீர்க்கும் அறிவை உதவிடும்
கல்வி அல்கும் கதிதரும் பொற்கிரி
வல்வி வான்கள் ஈசனை வாழ்த்தவே. (39)

கு-ரை : நல்கும் - கொடுக்கும். கதி - பேறு. பொற்கிரி-
பொன்மலையாகிய மேருமலை. வல்லிவான் · வலிமையான
வில்லியுடையான்.

வாழ்வை நம்பி மதிகெட்டுக் கும்பியில்
வீழ்புன் மாந்தர்க் குறுதி விளம்புவேன்
தாழ்ச டைக்கள் வீசன்றன் ஆலயம்
குழ்தல் குழில் துறக்கம் கிடைக்குமே. (40)

கு-ரை : கும்பி - நரகக்குழி. புன்மாந்தர் - கிழான பாவங் களைச் செய்தவர். உறுதி - நன்மை . குழ்தல் - வலம்வருக.

கொச்சக்க கலிப்பா

கிடைத்தபொருள் காத்திருக்கக்
கிடைத்திலன் நயர்வார்போல்
படைத்தசின தருள்பெற்றும்
பெற்றிலர்போல் பரிவுற்றேன் ;
முடைத்தலைபிற் பலிகொள்ளும்
முகவிங்கா முகிழ்த்தலைக்
சடைத்தலையாய் ! சின்மாயம்
யானுணருங் தரத்ததோ ? (41)

கு-ரை : பரிவு - வருத்தம். முடை - கெட்டநாற்றம்.

உணராத சின்சிலையை
நீஉணரீத்த உணர்ச்ததற்பின்
புணராத தாடலையிற்
புணர்ந்ததெனப் புளகோங்கத்
தணவாமல் எனை-னக்குத்
தந்துருசி இரண்டற்றேன் ;
பணராச்ச சிலம்பணிந்த
பழமறைனம் பெருமானே ! (42)

கு-ரை : உணராத-யாவராலும் உணரப்படாத. புணராத-
பொருந்தாத, கூடாத. தாடலை-தாள்தலை. தாள்-இறைவன் து
திருவடி. தலை - நூலாசிரியரது தலை, புணராத தாள் தலையில்
புணர்ந்தது. எளிதில் கிடைக்கப் பெறுத இறைவன் திருவடி
இப்போது ஆசிரியரது தலையில் குட்டப்பெற்றது. புணராத
தாள் என்பதன் கருத்தாவது. (1) ஆண்மா என்று உண்டோ
அன்று முதலாகவே, அனுதியே, முதல்வன்து அடியாகிய
திருவருளும் ஆண்ம அறிவில் கூடியே இருந்துவருவது,

ஆதலின் இடையில் வந்து பொருந்தாத என்பது (2) அவ்வாறு உடனாகவே இருந்தும் ஆளும் அறிவில் விளங்கித் தோன்றுத என்பது. தலை என்பது ஆன்ம அறிவில் யான் எனத்தோன்றும் உணர்வினையும் குறிக்கும். இதனைத் தற் போத முனைப்பு எனச் சொல்லுவர். ‘புணராத தாள் தலையில் புணர்ந்தது’ என்பது ஏற்கெனவே உடனாகவே இருந்து வருவதும், ஆனாலும் உயிர்நிலை தோன்றுததும் ஆகிய இறைவனது திருவருள் இப்போது உயிர்நிலை விளங்கித் தோன்றலாயிற்று; அப்போது யான் என்னும் முனைப்புணர்வு கெட்டது என்னும் கருத்தினையும் உணர்த்தும்.

சொற்புணர்ச்சி முறையிலும் ஒரு கருத்து சொல்லப் படும். தாள் + தலை இரண்டும் கூடும்பொழுது தாடலை என ஆகும். அப்பொழுது கூடிய சொற்கள் இரண்டானாலும் கூட்டத்தில் ஒரு சொல் தன்மையதாகியிருக்கக் கானு கிடேயும். இது போலவே இறையும் உயிரும் இரண்டற்ற நிலையில் கலந்திருப்பது அத்துவிதநிலை.

புளகு மகிழ்ச்சி தண்வாமல் நீங்காமல் பணம் படம்; இங்குப் படத்தையுடைய பாம்பு.

பழமையாம் வாதனையில்
படிந்தமனப் பந்தத்தின்
விழைவினால் தலைமயங்கி
வேறுவே ரூருவெடுத்துச்
சமல்குயவன் திகிரியைப்போல்
பவக்கடலிற் சமீல்வேனே?
மழவிடையாம்! பால்வண்ணே!
வானவர்தம் கோமானே!

(43)

கு-ரை : பழமையாம் வாதனை பழமையாகிய ஆணவ மலத்தின் வாதனை. மனப்பந்தம் மனப்பற்று. திகிரி. சக்கரம். நீறணிந்தமேவி காரணமாகப் பால்வண்ணன் என வெள்ளொ நிற்ம சொல்லப்பட்டது.

• கோமானே! கருவைவரும்
குணக்குன் ரே! மலுரிதழித்
தேமாலை பூனைந்தசடைச்
செமுஞ்சுட்டரே! என்றென்று.

பாமாலை வாய்பாடிக்
கைகொட்டிப் பதம்பெயர்த்து
நாமாட வம்மின்காள்
தொண்டராய். நமரங்காள் ! (44)

கு-ரை: இதழி : கொன்றை. தேம். தேன். நமரம் .
நம்மைச் சேர்ந்தவர்.

தொண்டுசெப்து வழிபட்டுச்
சுருதிபுகழ் களாவீசன்
புண்டரிக மலர்த்தாளைப்
போற்றிமுதற் பேறுபெற்றூர்
அண்டர்பிரான் நான்முகத்தோன்
ஆழியான் இவரென்றால்
மண்டனிஞா லத்தெளிய
மானுட்டரோ வழுத்துவார் ! (45)

கு-ரை: சுருதி - வேதம். புண்டரிகம் - தாமரை. முதல்
பேறு - முதன்மையாயிருக்கும் பேறு. அண்டர்பிரான் -
தேவர் தலைவனுகிய இந்திரன். ஆழியான் - சக்கரத்தை
உடைய திருமால். மண்டனி ஞாலம் - மண் தனி ஞாலம் -
மண்ணேலான ஒப்பற்ற உலகம்.

வழுத்திடுவேன் நாவார
மலரிடுவேன் கரங்கொண்டு,
தொழுத்தகுவேன் முடிதாழ்த்திச்
குழ்வருவேன் துணைத்தாளால்
அழுத்திடுவேன் மனத்துன்னை
அகம்புறமொன் ரூயருகிப்.
பழித்திடுவேன் அருள்களிய
பால்வண்ண ! நம்பரனே ! (46)

கு-ரை: யழித்திடுவேன் - பழிச்சிடுவேன், துதிப்பேன்.

நம்பியுன தருள்வேட்டு
நடுக்கடலுட் கலங்கவிழ்த்து
வெம்புதுயர் மனத்தார்போல்
மெவீகின் ரேன் நெடுநாளா

கும்பமுனிக் கருள்புரியுவ்
 கொற்றவனே ! முகவிங்கா !
 தும்பைமுடித் தோய்புரக்க
 இரக்கமின்னாங் தோன்றுதோ ! (47)

கு-ரை : வெட்டு - விரும்பி, கலம் - கப்பல். கும்பமுனி - அகத்திய முனிவர். கொற்றவன் - வெற்றியை உடையவன். தும்பை - தும்பைமலர். புரக்க - பாதுகாக்க.

தோன்றியபோ(து) உடன்தோன்றித்
 தோன்றுது மறைத்தென்னை
 ஆன்றசெழுஞ் செம்பிலுறை
 களிம்புபோல் அகலாமல்
 ஒன்றுமலத் துகளகற்றி
 உன்அருணும் பெறுவேஞே ?
 முன்றுலகுங் தொழுதேத்தும்
 முகவிங்கா ! முதற்பொருளே ! (48)

கு-ரை : தோன்றியபோது உடன்தோன்றி - உயிர் என்று உள்ளதோ அன்றுமுதலாகவே உடனுமிருந்து. தோன்றுது - தான் உயிர்நிவுக்குப் புலப்படாது. மறைத்து - பிறபொருளை அறியவெட்டாமல் உயிர்நிவை மறைத்து. ஆன்ற - தன்மையில் விரிவான. துகள் - குற்றம்.

பொருள்வேட்டும் சிலம்வேட்டும்
 பூவையர்தம் புணர்கலவி
 மருள்வேட்டும் நாடோறும்
 மனவளிகெட்ட டயர்கின்றேன்
 அருள்வேட்டுன் சன்னிதிப்பட்
 டருந்துயர்போய் உய்வேஞே ?
 தெருள்வேட்டார்க் கருள்புரியுங்
 திருக்களவில் உறைவோனே. (49)

கு-ரை : பூவையர் - பெண்டிர். கலவி - கூட்டம். மருள் - மயங்கித் தன்னையறந்திருத்தல். தெருள் - மெய்யுணர்வாகிய தெளிவு.

உறைவாய்கன் மனத்தன்பர்
 உடல்தோறும் உயிராகி
 உறைவாய்எவ் வலகனைத்தும்
 நீக்கமிலா துணர்ங்தோர்க்கு

மறைவாய்த்து
மறைப்பிலுங் கருவையில்வாழ்
இறைவாரின் திருவிளையாட் (ு)
யான்வழுத்த அடங்காதே. (50)

கு-ரை : நீக்க மிலாது உணர்ந்தோர் - நீக்க மின்றி ஒன்றி யிருந்து உணர்ந்தவர். உய்த்துணர்வு - ஆராய்ந்தறியும் அறிவு.

எழுசிர் ஆசிரிய வீருத்தம்

காதற்பெ ருக்கும் ஒருகோடி கோடி
கவலீப்பெ ருக்கும் மிகலாய்
வாதைப்ப டுத்த அலைமாறு போல
மனமாலு முன்று விடவோ !
வேதப்பெ ருக்கு முழவோசை விம்மு
விழவிற்பெ ருக்கும் இயல்சூரி
நாதப்பெ ருக்கும் ஓழியாது மல்கு
கருவேச ! ஞான உருவே ! (51)

கு-ரை : காதல் - ஆசை. வாதை - துண்பம். அலைமாறு - மேன்மேல்வரும் அலைகள். மால் - மயக்கம். விழவு - விழா. இயல் - இலக்கணம். சூரி - சிறப்பாக அமைந்த. நாதம் - இசைக் கருவிகளின் ஒளிகள். ஓழியாது - நீங்காமல், மல்கும் மிகும்.

உருவாகி சிற்றி அருவாகி சிற்றி
உயிரோடை வைக்கும் உறவாய்
மருவாகி சிற்றி மலராகி சிற்றி
மறையாகி சிற்றி மறையின்
பொருளாகி சிற்றி உளையான நின்து
புகழ்கின்ற வாறும் அறியேன்
கருவாடு ரிக்குள் உறைதேவ தேவ !
கதியேதெ னக்கு மொழியே. (52)

கு-ரை : உயிரோடு எவைக்கும் - உயிர்களுக்கும் உயிரில்லாத பொருள்களுக்கும், மரு - மனம். மறை - வேதம்.

மொழிகின்ற ஆறு சமயங்கள் தோறும்
 முழுதுஞ்சு முன்று ஸிலையற்று
 அழிகின்ற சிந்தை அவலங்கே டத்துன்
 (53) அடிகண்டு நாடி யறியும்
 விழியுங் கொடுத்த முகவிங்க நாத !
 மிகுமன்பர் தேடு பொருளே !
 பொழியுங் கடைக்கண் அருளால் ஸித்தி
 புரையற்ற முத்தி ஸிலையே. (53)

கு. ரை : ஆறு சமயங்கள் - புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் என்னும் நால்வகை ஆறு சமயங்கள். அவலம் - துன்பம். கண்டுநாடி - நாடிக் கண்டு என மாறுக. ஆராய்ந்தும் அனுபவித்தும் என்பது பொருள். விழி - திருவருள்ளானம் ஆகிய கண். 'ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி' (குத். 9.) என்னும் சிவஞானபோதமும் அதன் உரையும் காண்க. 'கடைக்கண் பொழியும் அருளால் புரையற்ற முத்திநிலை அளித்தி' என இயைக்க. அளித்தி - கொடுத்தருள்க. புரை - குற்றம்.

முத்திக்கு வித்து(உ)ன் அடியார்கள் சிந்தை
 முளரிக்க ருக்கண் மொழியெண்
 சித்திக்கு மூலம் தவயோகி கட்குத்
 தெளிகன்னால் ஊறும் அமிர்தம்
 பத்திக்கு சித்தம் அருள்வீசு கொண்டல்
 களவீசன் எங்கள் பரமன்
 அத்திக்கு முன்னம் வரமேய ஸித்த
 கருவேசன் அம்பொன் அடியே. (54)

கு. ரை : சிந்தைமுளரி - சிந்தையாகிய முளரி. முளரி - தாமரை. முளரிக்கு அருக்கண். அருக்கன் - குரியன். எண் சித்தி - அளிமா, இலகிமா, மகிமா, பிராத்தி, கரிமா, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் எட்டுப் பேறுகள். கண்ணல் - கருப்பஞ்சாறு. கண்ணலும் அமிர்தமும். கொண்டல் - மேகம், அத்தி - யானை, அயிராவதம்.

அடியா ரிமைத்த பிழைகோடி கெஞ்சின்
 அறியாத ஆசி முதல்வன்
 கொடியார் புரத்தை அழல்மூட அன்று
 குறுமூரல் கொண்ட குழகன்

நெடி யோன் வழுத்து களவீசன் என்று
 நினைதோறும் உள்ளம் நெகிழு
 முடியேறும் அங்கை புளகிக்கும் மேனி
 முகிழிக்கும் என்கண் இனையே, (55)

கு. ரை : இழைத்து செய்த. கொடியார். கொடியவ
 ராகிய அசரர். புரம். முப்புரம். அழல்லுட - எரிய. குறு
 மூரல். புன்சிரிப்பு. குழகன் - இளமையழகுடையவன்.
 நெடி யோன். திருமால். வழுத்தும். துதிக்கும். முடி. தலை.
 அங்கை. அம் கை. அழகிய கைகள். புளகிக்கும். சிலிர்க்
 கும். முகிழிக்கும். குவியும். இனை. இரண்டு. அங்கை
 முடியேறும். மேனி புளகிக்கும். கண் முகிழிக்கும் என்க.

என்கண் ணிடத்தின் அகலாத் செல்வன்
 எழிலார் களாவின் முதல்வன்
 வன்கண் னார்நெஞ்சு புகுதாத நம்பன்
 மனமாச ருத்த பெருமான்
 புன்கண் அகற்றி அடியாரை வீடு
 புகுவித்து ஸின்ற புனிதன்
 தன்கண் எனக்கு முடியாத அன்பு
 தரளன்கொல் செய்த தவமே. (56)

கு. ரை : எழில். அழகு. வன்கண்ணர். வல்நெஞ்சர்.
 மாச. குற்றம். புன்கண். துன்பம். வீடு. முத்தி. முடியாத
 முடிவு அற்ற. கொல் அசைச்சொல்.

தவமும் தவத்தின் உறுபேறு மான
 தலைவாக ளாவின் முதலே!
 புவனங் களாவை உயிர்வரிக்க மாவை,
 நுகர்போக மாவை புகலும்
 திவசங் களார்தி வருகால மாவை
 தெளிவார்தெ ளிந்த அமையத்
 திவையன் றிரிற்பை எனின்ஜூய! நெஞ்சின்
 எவரே மதிப்பரி உனையே. (57)

கு. ரை : ஆவை. ஆகியிருப்பாய். திவசம் - நாள். ஆதி.
 முதலாக. தெளிந்த அமையத்து. மெய்யணர்ந்தபொழுது.
 'அவையேயாய் தானேயாய்' (கு. 2) என்ற சிவஞானபோதத்
 தின் கருத்து இப்பாடவில் அமைந்திருப்பது அறிகு: ஒன்று
 யும் வேறுயும் இருக்கும் இறைவன்து இயல்டு கற்பட்டது;

உன்னாம் ஒதி உனையேவ ணங்கி
உறுபுசை பேணும் உரவோர்
பொன்னு டளிக்க வரம்நல்கும் ஆதி
புனிதா !க ளாவில் உறைவோய் !
முன்னே உனக்கியான் அடியானும் அல்லன்
முழுஞானி அல்லன் எளியேன்
என்னே! பிழைத்த பிழைகோடி உள்ள
எனினும்பு ரத்தல் கடனே. (58)

கு-ஞர : உறுபுசை-சிறந்ததாகிய சிவபூசை. உரவோர்-
ஞானிகள். அளிக்க காக்க. புரத்தல் பாதுகாத்தல்.

கடவா ரணத்தின் உரிபோர்வை கொண்ட
கருவேச! ஆதி முதல்வா!
சடவா தனைக்குள் அவமேசி டந்து
தடுமாறு நெஞ்சம் உடையேன்
அடைவாய் வழுத்தி வழிபாடு செய்துன்
அடிபேண ஒன்றும் அறியேன்
மடமால் அகற்றி பிடுமாற ஸிக்கும்
வரம்ஸி கொடுக்கும் வரமே, (59)

கு-ஞர : கடம் - மதநீர். வாரணம் - யானை. உரி -
உரிக்கப்பட்ட தோல். சடவாதனை - அறிவற்ற பொருள்க
ளோடு கொண்ட பழக்கம். அவம் - வீண். அடைவாய் -
முறையாக. மடமால் - மடமும் மாலும். அறியாமையும்
மயக்கமும்.

வரையா தியற்றி பிடுபாவ காரி
மறமன்றி வேறு புரியேன்
விரைமா லீலசற்று குழலாரி டத்து
மிகஆசை வைத்து மெலிவேன்
கரையா திருக்கும் மனங்க ரைத்துன்
அடிபாட வைத்த கதைஞான்
உரையால் நிறைக்க முடியாது முக்கண்
உடையாய்! களாவின் ஒளியே! (60)

கு-ஞர: வரையாது - நீக்காமல், பாவகாரி - பாவங்களைச்
செய்பவன். மறம் - பாவச் செயல்கள். விரை - மணம்.
குழலார் : கூந்தலையுடைய பெண்கள். உரையால் நிறைக்க -
சொல்லால் அளவிட்டுக் கூற.

அறுசிர் ஆசிரிய விருத்தம்

ஒளிமதி முடித்த வேணி
ஓருவனே ! கருவை யானே !
தெளிவுரு செஞ்சுக் தன்னைத்
தெருட்டிசின் நிலையைக் காட்டி
அருளினு வென்னை யாண்ட
அருட்குன்றே ! உன்னை இன் னும்
எளியனேன் பிறவி வேட்டோ
எத்திடா திருக்கின் ரேனே ! (61)

கு-ரை : மதி - சந்திரன். வேணி - சடைமுடி. தெருட்டி -
தெளிவு பெறச் செய்து. எளியன் - அறிவு ஆற்றல்களில்
மிகவும் குறைவடையவன். வேட்டோ - விரும்பியோ?

இருக்கினும் சிற்கும் போதும்
இரவுகண் துயிலும் போதும்
பொருக்கென நடக்கும் போதும்
பொருங்கியே துய்க்கும் போதும்
முருக்கிதழ்க் கனிவா யாரை
முயங்கிளஞ் சழியும் போதும்
திருக்களா வடைய நம்பா !
சிந்ததூன் பால தாமே. (62)

கு-ரை : பொருக்கென - விரைவாக, துய்க்கும்போதும்
உலகப் பொருள்களை - அனுபவிக்குப்போதும். முருக்கு -
முருக்கம்பூ. இதழ் - உதடு, கனிவாய் - கனிவான் இனிய
மொழிபேசம் வாய், முயங்கி - கூடித்தழுவி.

சிந்தனை உனக்குத் தங்தேன்
திருவருள் எனக்குத் தங்தாய்
வாந்தனை உனக்குத் தங்தேன்
மலரடி எனக்குத் தங்தாய்
பைந்துணர் உனக்குத் தங்தேன்
பரகதி எனக்குத் தங்தாய்
கந்தனைப் பயந்த நாதா !
கருவையி விருக்குங் தேவே ! (63)

கு-ரை : பைந்துணர் - பசுமையான பூங்கெர்த்து, பரகதி -
உயர்ந்த பேறு (வீடுபேறு).

தேவனே! சின்னை அல்லால்
 பிறிதொரு தேவை எண்ணேன்
 பாவனை சின்னி னல்லால்
 பிறிதொரு பற்று மில்லேன்
 யாவையுங் காட்டக் கண்டேன்
 என்னுளே சின்னைக் கண்டேன்
 காவலா கருவை யானே!
 இனிமற்றேர் காட்சி யுண்டோ? (64)

அ. கு.ரை : தேவை . தெய்வத்தை. யாவையும்
 கண்டேன் — ‘கானும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உள்ள
 போல், கான் உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டவின்’ (கு. 11)
 என்ற சிவஞானபோதம் நினைக. ‘அவனஞானே கண்ணுக்கக்
 காணினல்லால்’ என்ற அப்பர் திருவாக்கும் (வினாவிடைத்
 தாண்டகம். பா. 10.) காணக.

- உண்டென மறைக னோதும்
 ஒருத்தி முதலே! நானும்
 அண்டரும் முனிவரி தாழும்
 காண்கிலர் அடியேன் உண்ணைத்
 தெண்டிரை வளாகம் முற்றும்
 தேடி னேன் தேடித் தேடிக்
 கண்டனன் களாவின் நீழல்
 கருவைமா நகரத்தானே! (65)

கு.ரை: ஒரு தனி முதல் - எல்லாவற்றையும் இறுதியில்
 ஒடுக்கிநிற்கும் பரசிவமாகிய முதல்வன், ‘அந்தமாய் உலகு
 ஆதியும் ஆயினுன்’ (சம்பந்தர். ஆரூர். பா. 1.) என்ற தமிழ்
 மறையும், ‘அந்தம் ஆதி’ (கு. 1) என்ற சிவஞானபோதமும்,
 ‘மகாசங்கார காரணங்கிய முதலையே முதலாக உடைத்து
 இவ்வுலகம்’ என்ற அதன் உரையும் காணக. அண்டர் -
 தேவர். தெண்திரை . தெளிந்த நீரையுடையதும் அலைகளை
 யுடையதுமாகிய கடல். வளாகம் . கடலால் வளைத்துச் சூழப்
 பட்ட உலகம்.

தானென உருவ மாகிச்
 சங்கற்ப விகற்பங் கொண்டு
 வானக மாகி மண்ணைய்க்
 கடல்களாய் மலைக ளாகி

ஈனமாம் மனப்பேய் செய்த
இந்திர சாலங் தன்னால்
நானுனை உணர மாட்டேன்
களாசிழல் நண்ணு வானே!

(66)

கு - ரை : மனப்பேய் - மனமாகிய பேய். இதனைத் தொடக்கத்தில் வைத்துப் பொருள் கொள்ளுக. சங்கற்பம். இது ஒரு பொருள் என அறிதல். விகற்பம். பொருள்களைத் தனித்தனி வேறுகண்டறிதல். ஈனம். இழிவு.

நண்ணருங் தவங்கள் செய்து
நானுடல் வருந்த மாட்டேன்
எண்ணுமைம் புலனுஞ் செற்றங்(கு)
இருவினை யறுக்க மாட்டேன்
கண்ணகன் ஞாலம் போற்றக்
களாசிழல் அமர்ந்து வாழும்
அண்ணலே! இனிஎவ் வாழு
அடியனேன் உய்யு மாறே?

(67)

கு - ரை : நண்ணரும். நண்ண அரும். நெருங்கிச் செய்தற்கு அரிய, செற்று. அடக்கி. கண் அகல் ஞாலம். இடம் அகன்ற உலகம். ஞாலம். உலகில் உள்ளார்; ஆனாலும் பொருள். அண்ணல். தலைவன்.

உய்யவோ ருறுதி நாடா
உலகினில் சமய மென்னும்
வெய்யாழீர் கவியின் வீழ்ந்து
வெந்துய ரூழக்கின் நேற்குத்
தையலோர் பாகம் வைத்துத்
தண்டமிழ்க் கருவை வாழும்
ஐயன்வங் தாண்டுகொண்ட
ததிசயம் விளைக்கு மாறே.

(68)

கு - ரை : உறுதி. பற்றுக்கோடு. நாடா. நாடி; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு விளைச்சும். சமயம் என்னும் வெய்ய ஆர்களி. புறச்சமயங்களாகிய கொடிய கடன். உழக்கின் மேற்கு. அகப்பட்டு வருந்தும் எனக்கு. தையல். பெண், உழையம்மை. ஐயன். உயர்ந்தோனுகிய சிவபெருமான்.

அதிசய முன்திற் காட்டி.

அகம்புறங் தானுக் காட்டித்
துதிசெயக் கவிநாக் காட்டித்
தொடக்கரூ யேயங் காட்டி
மதியினிற் களிப்புங் காட்டி
வங்தெனை யாண்டு கொண்டான்
கதியென உலகம் போற்றக்
களாசிமு லமர்ந்த நாதன்.

(69)

ஞ.ரை: அகம் புறம் தானுக்காட்டி உட்பொருள் களிலும் வெளிப்பொருள்களிலும் கலந்து அவையேயாகி நிற்கும் நிலைமையைக்காட்டி. தொடக்கு இடை. நேயம் - அன்பு. மதி. அறிவு. இங்கு அறிவொடு பொருந்திய மனம். காட்டி. 1. கானுமாறு செய்து. 2. உணரச் செய்து. 3. திறனுடையதாகச் செய்து. 4. கொள்ளுமாறுசெய்து 5. உண்டாகச் செய்து.

நாதனே! கவிஞர் ஏவ
நள்ளிருட் போதிற் சென்ற
தூதனே! இமய வல்லி
துணைவனே! கருவை யானே!
போதனே யத்தி ஞாலின்
பொலன்கழல் தொண்டு பூண்டும்
எதம் அகற்றி டாமல்
இருப்பதும் இசைய தாமோ?

(70)

ஞ.ரை: கவிஞர் - சுந்தரமூர்த்திநாவனுர். தூதன் - சிவ பெருமான் பரவை நாச்சியாரிடத்துத் தூதுசென்றமை. போதநேயம் - ஞானத்தின்வழியில் வந்த அன்பு; மெய்யுளர் வும் அவ்வணர்வால், என்றும் உதவிக்கொண்டிருக்கும் முதல்வன் கருணையை எண்ணும்போது பெருகிவரும் அன்பும். பொலன் - பொன். கழல் - கழலணிந்த திருவடி. ஏதம் - குற்றம், ஆணவமலம்.

கவி விருத்தம்

இசையுஞ் செல்வமுங் திருவும் இன்பமுங்
அசைவி லாதபே ரறிவு முத்தியும்
விசைய முந்தருங் கருவை மேவினேன்
கிசையு டுத்தவன் சீர்ப டிக்கவே.

(71)

கு-ரை : இசை . புகழ். திரு . அழகு. அசைவிலாத பேரறிவு . என்றும் நிலையாடுள்ள மெய்யறிவு. விசையம் . வெற்றி. திசை உடுத்தவன் . திசைகளையே உடையாகக் கொண்ட பேருருவாளன். சீர் . புகழ்.

படிய ளாந்தவன் பதும மேயவன்
அடிமு டித்தலம் அறியோ ஞைதவன்
கடிகொண் மாமலர்க் களவின் நீழலான்
குடியிருக்கன் நெஞ்சு கோயிலே. (72)

கு-ரை : படி . உலகம். படியளந்தவன் . திருமால். பதுமம் . தாமரைமலர். பதுமம் மேயவன் . நான்முகன். கடி - மணம்.

கோயில் குழவுங் குடங்கை கொட்டவும்
வாயிற் பாடவும் வணங்கி யாடவும்
ஆயி ரம்பெயர்க் கருவை யாதிபன்
நேய முற்றுவாழ் தொண்டர் நேர்வரே. (73)

கு-ரை : திருத்தொண்டரின் செயல்கள் இங்குக் கூறப் படுகின்றன. குழி . வலம்வர. குடங்கை - உள்ளங்கைகள். அதிபன் - தலைவன்.

நேர்ந்த நெஞ்சமே! நெடிது வாடினீ .
சோர்ந்த துன்பமும் துயரும் போக்குவான்
வார்ந்த செஞ்சடைக் கருவை வானவன்
ஆர்ந்த பேரருள் அருவி யாடவே. (74)

கு-ரை : வார்ந்த-நீண்ட. ஆர்ந்த . நிறைந்த, செறிந்த.

ஆடு மட்கலத் திகிரி யொத்தலைங்
தோடு நெஞ்சமுங் கவலை யோர்ந்துனை
நாடு மோதமிழ்க் கருவை நம்பனே!
ஏடு சேர்மலர்க் களவில் ஈசனே! (75)

கு-ரை : மட்கலத் திகிரி . மட்பாண்டம் செய்தற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சக்கரம். கவலை ஓர்ந்து - கவலையை எண்ணி அதனைப் போக்கிக்கொள்ள. ஏடு . இதழ்.

ஈச னே!இடத் திமய வல்லியின்
நேச னோயியற் கருவை சித்தனே !
பூசி யேனுனைப் புனித ஆகமம்
வாசி யேன்பிறப் பென்று மாடுமே. (76)

கு-கர : இயல் கருவை . சிறந்த இயல்பையுடைய
கருவாபுரி. கருவை இயல் - கருவாபுரியில் எழுந்தருளியுள்ள.

பிறவி மாயவும் அருள்பெ ரூக்கவும்
துறவி யாய்வனம் துன்னல் வேண்டுமோ?
இறைவன் எம்பிரான் களவில் ஈசனைன்(று)
அறையும் முன்னமே அனைத்தும் எய்துமே. (77)

கு-கர : துன்னல் - சேர்தல், நெருங்கச் செல்லுதல்.
அறையும் - சொல்லும். எய்தும் - வந்து கைகூடும்.

எய்தி என்செயும் கருவை எம்பிரான்
கொய்யும் நாண்மலர்க் கொன்றை வேணியான்
செய்ய பாதம் என் சென்னி வைக்கவே
வெய்ய கூற்றுவன் வீச பாசமே. (78)

கு-கர : எய்தி - வந்து அடைந்து. பாசம் எய்தி என்
செயும் எனக்கூட்டுக. வெய்ய - கொடிய. கூற்றுவன் - எமன்.
பாதம் சென்னிவைத்தல் - திருவருள் பதிதல் எனப்படும்
சத்தி நிபாதத்தைக் குறிக்கும்.

பாசம் நீக்கிழு வகைப்ப சுக்களை
மாசில் முத்தியாம் வனத்தில் மேய்த்திடும்
ஈசன் மின்னைனேர் இடைச்சி காதலன்
ஆசில் பால்வணத்து (து) அண்டர் நாதனே. (79)

கு-கர : மூவகைப் பசுக்கள் - விஞ்ஞானகலர், பிரளையா
கலர், சகலர் என்னும் மூன்றுவகை உயிர்கள். மின்னை நேர
இடைச்சி - மின்னை ஒத்த இடையினையுடைய உமையம்மை.
ஆசு - குற்றம். வணம் - வண்ணம், நிறம். நாதன் - தலைவன்.

அண்ட கோளமும் அகில லோகமும்
மன்று சொந்தமுல் வடிவ மானவன்
முண்ட கக்கழற் கருவை மூர்த்தியைக்
கண்ட கண்ணினை களிது ளங்குமே. (80)

கு-கர : முண்டகம் - தாமரைமலர். கழல் - கழல்
அணிந்துள்ள திருவடி. களி - மகிழ்ச்சி. துளங்கும் - திளைத்
தாடும்.

கலினிலைத் துறை

துளங்கு நெஞ்சமே! துயருரு
 வகைன்று சொல்வேன்
 வளங்கொள் செந்தமிழ்க் கருவையும்
 பெரும்பதி மருவி
 விளங்கு பால்னிற மேனியன்
 திருவடி தொழுதால்
 அளந்து காண்பருங் துறக்கவாழ்வு)
 இம்மையின் அளிப்பான். (81)

கு.ரை : துளங்கும் - கலங்கும். பாளி நிறம். அளந்து காண்புஅரும் - இவ்வளவு என அளந்து காணமுடியாத. துறக்கம் - சுவர்க்கம். இங்கு, அடைமொழியால் பேரின்ப உலகினைக்குறிக்கும்.

இம்மை இன்பமும் இறுதியின்
 முத்தியும் அளிக்கும்
 நம்மை ஆனுடை நாயகன்
 கருவைன் னகரில்
 கொம்மை வெம்முலைக் கொடியோடும்
 இனிதுவீற் றிருக்க
 விம்மி மானுடார் வெந்துயர்
 உழப்பதென் விரகே. (82)

கு.ரை : இறுதி - அறிவு. கொம்மை - திரட்சியடைய, வெம்(மை) - ஞான அழுது கருதி உயிர்களால் விரும்பப்படுகிற. கொடி - கொடிபோன்ற இடையினையுடையாள். விரகு - அறிவுடைமை.

விரகி ஞற்சிலர் செய்திடும்
 வினைகளும் உண்டோ?
 மருவி அம்பரம் மறைந்துசின்
 ரூட்டுவர்ன் போல
 உரக கங்கணக் கருவையான்
 ஒருவன்றின் ரூட்டப்
 பரவை சூழ்நில மன்பதை
 பரப்பெலாம் நடிக்கும். (88)

கு - ரை : விரகு . அறிவு . அம்பரம் - திரைச்சிலை :
ஆட்டுவான் . பொம்மலாட்டம் செய்பவன் . உரகம் . பாம்பு .
கங்கணம் - கைவளை . பரவை . கடல் . மன்பதை - மக்கள் .
நடிக்கும் - செயற்படும்.

நடித்த தாள்களும் நகைமணி
முறுவலும் முகமும்
பொடித்த வேவெழும் புருவமும்
அருள்விலோ சனமும்
முடித்த தண்பிறை வேணியும்
முகவிங்கன் மழுமான்
பிடித்த செங்கையும் காண்பவர்
புவியிடைப் பிறவார். (84)

கு - ரை : நகை . ஓளி , விளக்கம் . மணி . அழகு . விலோ
சனம் . கண் . மழு மான் . மழுவும்மானும்.

பிறங்த யாக்கைகள் அளப்பில
பெருங்கடற் புவிக்குள்
இறங்து போயதல் லால்அவற்
றெப்திய துண்டோ ?
கறங்த பால்ஸிற வண்ணைக்
கருத்துற இருத்திச்
சிறங்த யாக்கையீ திதற்குநான்
செய்வதும் உளதோ ? (85)

கு - ரை : பிறந்த யாக்கைகள் . பிறப்புக்கள் , அவற்று
எய்தியது - அவற்றால் அடைந்த பேறு.

உள்ள தில்லுதென் றுரைத்திடும்
பொருளைய்த் துணராக்
கள்ளர் நாவினில் இருங்திடாக்
களாரந்து கனியைத்
தெள்ளு செந்தமிழ்க் கருவையிற்
சினகரம் புகுங்து
மென்ன நான் சென்று காண்டலும்
தீர்ந்தது விடாயே. (86)

கு - ரை : உய்த்துணரா . ஆராய்ந்து உணரமாட்டாத .
கள்ளர் - வஞ்சகர் . சினகரம் . திருக்கோயில் . விடாய் .
வேட்கை , விருப்பமிகுதி .

விடக்கை மும்மலக் குழிசிலை
 விளிந்தபின் தீண்டாத்
 துடக்கை ஞோய்க்கணம் துணங்கையிட்
 டாடுறும் அரங்கை
 நடக்கும் குத்திரப் பாவையை
 நான்கூமாந் துழலல்
 கடக்க நீக்கியென் ரூஞுவை ?
 கருவைத் தமனே !

(87)

கு.ரை : விடக்கு - புலால். குழிசி - பாண்டம், விளிந்த
 பின் - இறந்தபின், துடக்கு - தூய்மையற்றது, துணங்கை -
 ஒருவகைக்கூத்து. அரங்கு - அரங்கம். நடக்கும் குத்திரப்
 பாவை - உடம்பு.

உத்தி வாளரா முடித்தபால்
 வண்ணனே ! உனது
 பத்தி வேண்டுவ தன்றியே
 நரகிடைப் படினும்
 முத்தி வேண்டிலேன் துறக்கமும்
 வேண்டிலேன் முனிவர்
 சித்தி வேண்டிலேன் வேண்டிலேன்
 திசாதிபர் சிறப்பே.

(88)

கு.ரை : உத்தி - பாம்பின் படத்தில் உள்ள புள்ளிகள்.
 வான் அரா - ஓளி பொருந்திய பாம்பு. திசாதிபர் - திக்குப்
 பாலகர்.

சிறக்கத் தக்கது கருவையான்
 திருவடி நேயம்
 மறக்கத் தக்கது மற்றுள
 சமயத்தின் மயக்கம்
 துறக்கத் தக்க(து)இவ் வுடம்பையான்
 என்றுறு தொடர்பு
 பிறக்கத் தக்கது சிவானாந்த
 வாரியின் பெருக்கே.

(89)

கு.ரை : வாரி - வெள்ளம்.

பெருகு காதல்கொண் டனுதினம்
 பேதைநெஞ் சடியேன்
 உருகி நாடவும் வெளிப்படா
 உனைலெத் துணர்க்கேன்
 இருக ஞைவும் காண்பதற(கு)
 என்றெதிர்க் கிடுவாய்
 கருகு கண்டனே ! சருகவயிற்
 களாநறுங் கனியே ! (90)

கு . ரை : கருகு கண்டன் - நஞ்சக்கறையால் கருமை
 நிறம் பொருந்திய கழுத்தினன்.

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கனிவு ரூமனம் கனிய சின்பெரும்
 கருணை தந்தவா ! போற்றி நாயினேன்
 இனிய பாடலால் களவிள் ஈசனென்(ரு)
 ஏத்த நாத்தரும் இறைவ ! போற்றிவான்
 பனிசி லாவுடன் கங்கை துன்றுசெம்
 பவள வார்ச்சடைப் பரம ! போற்றிவில்
 குனிவு ரூமுனம் பூர்மன் ரித்திடக்
 குருத்த வாள்நகைக் குழக ! போற்றியே. (91)

கு . ரை ; துன்று - நெருங்கிச் சேர்ந்திருக்கும். குனிவுரு
 முனக் - வளைக்கப்படும் முன்பே. குருத்த வாள் நகை - நல்ல
 நிறமுடைய ஒளிபொருந்திய புன்முறவுல்.

குழவி வெண்ணிலா அனைய வெண்ணகைக்
 கொடியி டத்துவாழ் குரிசில் ! போற்றினென்
 பழைய தீவினைப் பகைதொ லீத்திடும்
 பாவ நாகனே ! போற்றி காய்சினத்து(து)
 உழுவை யின்வரித் தோல சைத்தபட்ட(டு)
 உடைம ருங்கினேய ! போற்றி செந்தமிழ்க்
 கழும லப்பதிக் கவுணி யன்புகழ்
 களவின் ஸ்மூலிற் கடவுள் ! போற்றியே. (92)

கு . ரை : குழவி-இளமையான. கொடி-கொடி-போன்ற
 இடையினையுடையாள். குரிசில் - தலைவன். காய்சினம் -
 பிறரை வருத்தும் சினம். உழுவை - புளி. அசைத்த -
 கட்டிய. மருங்கு - இடை, அரை. கவுணியன் - திருஞான
 சம்பந்தர்.

கடையு கத்தினில் போழில்கள் ஏழையும்
 களல்கொ ஞத்திய சடலை யம்பலத்து)
 அடலை பூசினன் அம்மை காணங்ன(று)
 ஆடும் ஓயனே ! போற்றி போற்றினாஞ்சு)
 இடைவி டாம்ஸன் சரண பங்கயத்து)
 இருக்க எல்கிய இறைவ! போற்றிமால்
 விடையின் மேவிய கருவை மாங்கர்
 வீதி வாய்வரும் விமல! போற்றியே. (93)

கு. ரை : கடையுகம் - பிரளையகாலம். பொழில் உலகம்.
 அடலை - சாம்பல். சரணம் - அடி. பங்கயம் : தாமரை
 மலர். விமலன் - குற்றம் அற்றவன்.

விமல! போற்றினின் பெருமை நாரணன்
 விரிஞ்சன் ஆதியோர் அறிய சிற்றிலா
 அமல! போற்றிநான் அறியும் வண்ணம்முன்
 அறிவு தந்தருள் அறிவு! போற்றிதண்
 கமல வாவிகுழு கருவை மாங்கர்க்
 களவின் நீழல்வாழ் கால காலனே!
 இமய மால்வரைக் குமரி ஒப்பைக்கு)
 இனிய காதல! போற்றி எங்கைத்துயே! (94)

கு. ரை : விரிஞ்சன் - நான்முகன். ஆதியோர் - முதலான
 வர். அறியகிற்றிலா - அறியமுடியாத. அமலன் - குற்றம்
 அற்றவன். கமலவாவி - தாமரைப் பொய்கை.

எங்கை ஆயினுப்! குவன் ஆயினுப்!
 இறைவன் ஆயினுப்! போற்றி என்மனப்
 பஞ்சம் ஆயினுப்! வீடும் ஆயினுப்!
 பரமும் ஆயினுப்! போற்றி தென்புலச்
 சந்த மால்வரைத் தமிழ்மு ணிக்கு(உ)மை
 தனைம் ணைந்தமெய்க் கோலம் காட்டினுப்!
 சுந்த ரப்புயத் தழுகு போற்றிந்த
 சோதி! பால்வணத் தாதி! போற்றியே. (95)

கு. ரை : பந்தம் - கட்டு. தெண்புலம் - தெண்ணகமாகிய
 தமிழ்நாடு. சந்தமால்வரை - சந்தனமரம் நிறைந்த பொதிகை
 மலை.

ஆதி சின்திருத் தொண்டு காதலித்(து)
 அறிவு சென்றமட் டாக் சின்புகழ்
 ஒது செய்யுளிற் குறையு ரைத்ததிங்(கு)
 ஒன் றும் சின்செவிக்(கு) உற்ற தில்லையோ?
 காதல் நண்புடைக் கவிஞர் ஏவலும்
 கங்கு விற்கழுல் கால்சி வப்புறத்
 தூது சென்றவா! போற்றி நாடோறும்
 தொழும வர்க்கருள் கருவை ஐயனே! (96)

கு. ரை : காதல் நண்புடைக் கவிஞர் - சுந்தரர்.
 கங்குல் : இரவு.

ஐய னே!சரண் போற்றி என்னையாள்
 அப்ப னே!சரண் போற்றி பொய்யிலா
 மெய்ய னே!சரண் போற்றி வானவர்
 வேந்த னே!சரண் போற்றி மான்மழுக்
 கைய னே!சரண் போற்றி காலனைக்
 காய்ந்த வா!சரண் போற்றி தீவிறச்
 செய்ய னே!சரண் போற்றி காமனைச்
 செற்ற வா!சரண் போற்றி தேவனே! (97)

கு. ரை : செய்யன் - செந்திறமுடையவன். செற்றவன்-
 அழித்தவன்.

தேவ னே!பிறர்க் கடிமை யுற்றிலேன்
 சிக்கை சின்வசம் தந்த தன்றியும்
 நாவி ஞால்தினம் பரவி வாழ்த்துவேன்
 நானும் என்குறை தீர்ப்ப தார்கொலோ?
 காவல் மூவரண் கனல்கொ ஞாத்திடக்
 கருணை செய்திடும் கடவுள்! போற்றியான்
 பாவ காரியே எனினும் என்னைச்
 பாது காப்பதுன் பண்ப தாகுமே. (98)

கு. ரை : மூவரண் - மூன்று கோட்டைகள், முப்புரம்.

பண்ப யிற்றிவண் டாடு கொன்றையம்
 படலை மார்பனே! போற்றி அம்பிகை
 கண்க ஸித்திடத் தில்லை மன்றினில்
 கடிந டம்புரி கடவுள்! போற்றிடுஞ்

சண்ப கச்செஸமுங் காவின் வேரிகுழ்
 தண்க எாவனத் தடிகள்! போற்றிமீ
 விண்ப ரிப்பவன் தொழுத நம்பனே!
 வெள்ளை மேனியாய்! போற்றி போற்றியே. (99)

கு - ரை ; பண் - இசை. படலை - மாலை. கடி - சிறந்த.
 வேரி - மணம். மீ - மேல். விண் பரிப்பவன் - வானுலகக்
 காவலன், இந்திரன்.

வெள்ளை மேனியாய்! போற்றி ஒப்பனை
 மேவு மார்பனே! போற்றி போற்றிழுங்
 கள்ள லம்புதன் களவின் நீழவிற்
 கருணை யங்கடற் கடவுள்! போற்றிநான்
 உள்ளம் ஒன் றிசின்(ரு) அடிவழுத்திட.
 உதவி செய்தவா ! போற்றி இன்புறத்
 தெள்ளு செந்தமிழ்க் கருவை மாங்கர்ச்
 கெல்வ! போற்றிநின் சீர்கள் போற்றியே. (100)

கு - ரை : ழங்கள் - தேன்.

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தங்தாதி முற்றிற்று.

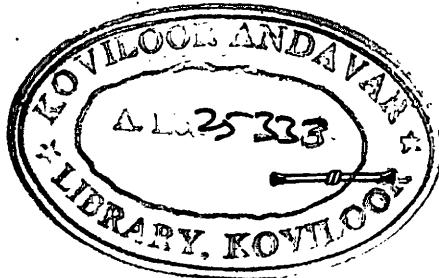
வ

சௌர்ம புராணம்

சீர்பூத்த குழவிமதி அமுதிறைப்பக்
 கங்கைனமுங் திவலை தூற்ற
 வார்பூத்த பொம்மன்முலைக் கெளரியிரு
 கண்களிப்பு வானேர் போற்ற
 வேர்பூத்த மணிமன்றத் தானாந்த
 நடம்புரியும் எண்தோள் முக்கண்
 கார்பூத்த மணிமிடற்றேன் கமலமலர்ச்
 சேவடினம் கருத்துள் வைப்பாம்.

புலவியில் உடைந்த சங்கம் புரிசடைத் திங்கட் கீற்றின்
 மலைவற இணைக்கு மேல்வை மழுவலான் குறித்து னோக்க
 முலைமுகம் கோட்டி னோக்கி நானேனுடு முறுவல் பூத்துக்
 கலைசிறை மதியிற் செய்யும் கெளரிதாள் சென்னிசேர்ப்பாம்.

— அதிலீரராம பாண்டியர்.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

[பாட்டு எண்]

அடியார் இழைத்த	55	எவன் உயிர்க்குமிராய்	16
அண்டகோளமும்	80	எனியன் புன்தொழில்	23
அதிசயம் உளத்தில்	69	என்கண்ணிடத்தின்	56
அபரர் மாதவர்	24	என் ஜீன் ஆஸ்பவன்	35
அழிவிலாப்பொருளே	13	ஐயனே சுரன்	97
ஆடுமட்கலத்	75	ஒளிமதி முடித்த	61
ஆண்டகுரவன்	7	கடவாரணத்தின்	59
ஆதவன் மதிபார்	20	கடையுகத்தினில்	93
ஆதிநின்திரு	96	கண்ட கண்கள்	8
ஆருக்காமக்	2	கருவை யம்பரன்	25
ஆனகருவை	காப்பு	கனிவிழு மனம்	91
இசையும் செல்வமும்	71	காதலுற்றிட	21
இம்மை இன்பமும்	82	காதற்பெருக்கும்	51
இருக்கினும் நிற்கும்	62	காரணம் ஏதன்று	17
இறைவன் எங்கணும்	36	கிடைத்த பொருள்	41
ஈசனே இடத்திமய	76	குழவி வெண்ணிலா	92
உடையர் என்று	26	கூட்டமிட்ட	33
உணராத நின்றிலையை	42	கோமானே கருவை	44
உண்டென மறைகள்	65	கோயில் குழவும்	73
உத்திவாளரா	88	சிந்தனை உளக்கு	68
உய்யூர் உறுதி	68	சிறக்கத் தக்கது	89
உரகாபரணத்	9	சீரார் கமலச்	1
உருவாகிநிற்றி	52	சுட்டே வன்ய	3
உள்ளதில்லதென்	86	பேல்வம் சுயும்	39
உறைவாய் நன்மனத்	50	தலைக்கொள் வெண்	34
உன்நாமம் ஒதி	58	தவமும் தவத்தின்	57
உன்பதம் ஏத்தி	14	தாளென உருவம்	66
எந்தை ஆயினுய்	95	தாஜீ எண்டிசை	30
எய்தி என்செயும்	78	துளங்கு நெஞ்சமே	81
எவ்வழுற்ற தீரிமலம்	31	தேவனே நின் ஜீன	64

தேவனே பிறர்க்	98	பெறுவது நினது	19
தொண்டுசெய்து	45	பொருள் வேட்டும்	49
தோன்றியபோது	48	உனத்தையான்	27
நடித்த தாள்களும்	84	மாயவல்லிருள்	37
நடித்தேன் பொய்	5	ஷடிகடந்தது	22
நண்ணாரும் தவங்கள்	67	முத்திக்குலித்து	54
நம்பி உனதருள்	47	முன்னொப்பிறவி	6
நாதனே கல்ளுள்	70	மொழிகின்ற ஆறு	53
நாயகன் முகுந்தன்	11	வணங்கெனத்தலை	28
நின்ற நிலையும்	10	வரையாதியற்றி	60
நெந்த நெஞ்சமே	74	வழுத்திடுவேன்	46
படியளந்தவன்	72	வாழ்வை நம்பி	40
பண்பயிற்றிவண்	99	வான்ஸரி அறல்	15
பரம் எனக்குளை	38	விடக்கை மும்மஸ	87
பழுமையாம் வாதனை	43	விண்ணனவர் மகுட	18
பாசம் நீக்கி	79	விமலபோற்றி	94
பாடினேன் புகழ்	82	விடகினுற் சிலர்	83
பிறந்த யாக்கை	85	வெள்ளொமேளியாய்	100
பிறவி மாயவும்	77	வேண்டுவதொன்று	12
பெருகுகாதல்	90	வேளிற்சிலை	4
பெருமைசான்ற	29		

Recd No 25332

திருக்கருவை வெண்பா அந்தாதி

வரந்தரும் இப் பார்புரக்கும் வாழ்வுதரும் விண்ணேர்
தரந்தரும்பே ரின்பம் தருமால் — பரந்து
துளவீசன் தேடும் துணைத்தாள் கருவைக்
களவீசன் என்றுரைத்தக் கால்.

நாவுக் கழகுனது நாமம் நயந்துரைக்கும்
பாவுக் கழகுனையே பாடுவது — தாவில்
கலைக்கழகு ஞானம் கருவையா னே!என்
தலைக்கழகு நின்கமலத் தாள்.

— அதிவீரராமபாண்டியர்.

